

DES DE LA CARRETERA

PER XIXU

(GLOSES a 60 Km. per hora)

EL CAPTAIRE

DE lluny hem vist la forma confusa d'un home que caminava pel mig de la carretera. Hem fet sonar el claxon diverses vegades, però l'home ha seguit ambulat pel mig. Ja prop d'ell, ens hem pogut fixar en el seu aspecte. Era un home encorbat pel pes feixuc d'un sac que portava a l'espatlla; la seva indumentària era d'un color verd brut, com de «mobiloil» semi-dens, i s'estimolava amb posat cansat, en un bastó nuós. No s'ha pas apartat del camí; ha seguit la seva recta trajectòria i quan, furients, hem passat pel seu costat, la seva cara ens ha revelat la tragèdia de la seva vida nòmada. I hem comprès clarament que si no haguessim desviat el cotxe, s'hauria deixat matar amb una indiferència esfereïdora.

ELS CAMINS DESCONEGUTS

De la carretera n'arrenquen tot sovint uns camins abruptes que es perden entre la verdor del bosc. Són prou amples perquè per ells hi passi el nostre petit cabriolet, però no gosariem d'intentar-ho: la brillantor metàl·lica de la carroceria faria un contrast absurd amb les clarors matisades del bosc cobricelat de verd i l'espetec del nostre motor ressonaria estranyament en el silenci magestuós de la Natura. I veiem passar aquests camins desconeguts amb una estranya recança, com si a la fi d'algun d'ells hi haguessim de trobar la felicitat.

LA PROVIDÈNCIA

Una panne ha aturat el nostre cotxe. No tenim pas manera d'apariar-la; però si ens fós possible d'assolir el cap d'amunt de la costa, ja podríem arribar fins al primer poble emplaçat al terme final de la propera baixada.

El cotxe no pesa pas gaire, però nosaltres, sols, no podem fer-lo rodar, malgrat apliquem al seu darrera totes les nostres forces.

En aquest tràgic moment compareix al costat nostre l'únic ésser que pot ajudar-nos a sortir del pas; és el seu ofici apretar cotxes pel darrera i fa aquesta feina com el més experimentat.

No cal pas dir-vos que aquest home que ha deixat el seu vehicle i amb facilitat porta el nostre fins dalt de tot de la pujada és un esmolet.

L'ETERNA LLUITA

Hem arribat tot just al pas a nivell en el moment que baixaven les barreres. I el lletreret de «¡Alto! Viene tren», ens ha fet frenar sobtadament. Darrera nostre s'ha aturat un imponent camió «Minerva» de cinc tones. Ha passat el tren, i quan nosaltres petjàvem el «demarré»; el camió ens ha passat al davant amb tota l'arrogància d'un home de mal gènit. També, entre els vehicles hi ha una lluita brutal de volums. I també, sempre, com entre els homes, guanya el que és més bèstia.

LA VELOCITAT ABSURDA

Ha sonat imperiosa una botzina elèctrica darrera nostre i hem cuitat a deixar la carretera lliure. Un portentós «Six» ens ha passat pel costat i ha desaparegut dels nostres ulls a una fantàstica velocitat.

Quí sap quin estrany nequit turmenta els seus ocupants!... Quin afer més urgent els reclama a cert lloc!... Quina malvestat s'evitarà si ells hi arriben a temps!...

Mitja hora més tard hem entrat a una població i ens ha estranyat de veure aquell ràpid vehicle aturat davant d'un cafè, mentre els seus ocupants seien i bevien amb posat mandrós i avorrit.

Bé, doncs, per què corrien?... Hi pot haver un goig en la velocitat? Val la pena, aquest goig, d'exposar-se i d'exposar els altres a una desgràcia irreparable?...

Aquest córrer sense to ni so té molta semblança amb la rialla immotivada d'un boig.

LES BELLES CONDUCTORES

S'ha estès molt, entre les dones, el costum de conduir autos. Com element decoratiu, com espectacle de carretera, ens plau veure un luxós cotxe guiat per una damisel·la; és el triomf de la feminitat, fràgil i graciosa, damunt la bèstia mecànica. Però ens fa por; una por terrible que ens agarrota les cames i ens fa perdre la serenitat, tan necessària en la nostra professió.

Sabem, per experiència, que les dones volen passar al davant, sempre, encara que no els pertoqui i el Reglament de la Circulació no fassi distinció de sexes.

La dona sempre ha estat un enemic de l'ànima. Figureu-vos, doncs, ara, el perill que correm tots els que tenim l'ànima de càntir. Sempre temem que en un revolt de carretera una delicada competidora ens la trenqui en trenta mil bocins.

